

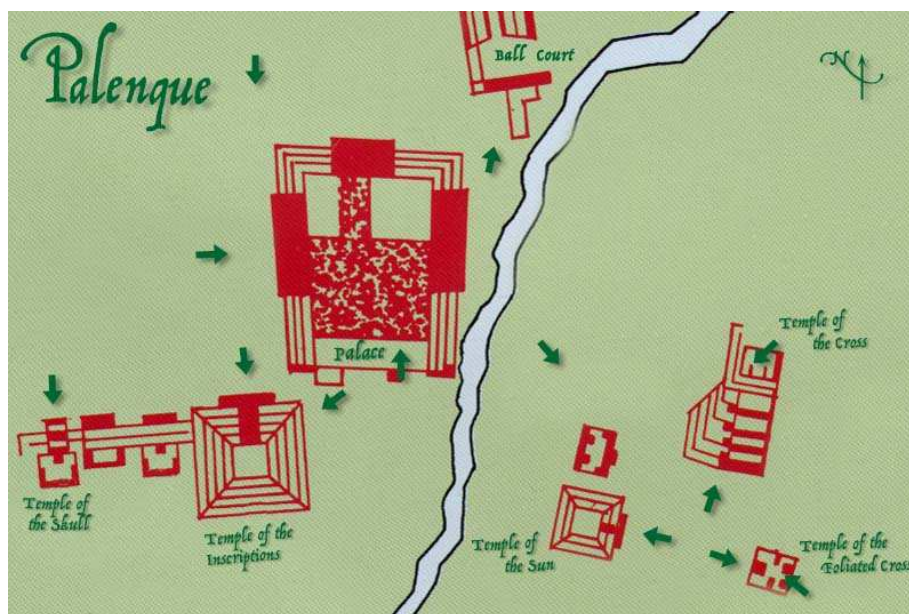
Tutanchamonove proroctvá

Toto je pravdivý príbeh o kráľovi-dieťati, zrodenom z nepoškrvného počatia na brehoch Nílu pred viac ako 3000 rokmi. Učil svoj ľud Slnčnej vede, uctieval slnko ako boha plodnosti a konal zázraky. Hovorí sa, že keď zomrel, odišiel ku hviezdám. Nazývali ho opereným hadom. Najprv vám ale musím rozprávať o kráľovi-dieťati v Mexiku. I on bol zrodený z nepoškrvného počatia pred viac ako 1250 rokmi v mexickej džungli. Učil svoj ľud Slnčnej vede, uctieval slnko ako boha plodnosti a konal zázraky. Hovorí sa, že keď zomrel, odišiel ku hviezdám. Nazývali ho opereným hadom.

Palenque, klenot v džungli

Oficiálny sprievodca uvádza, že synovec španielskeho kňaza Padre Antonia de Solis zo Santo Dominga bol prvý, kto znovu objavil biele vápencové stavby v Palenque (vyslovuj „palenki“) okolo roku 1746. Iní namietajú, že to bol prieskumník Ramón Ordonez y Aguilar, ktorý šiel v stopách zvesti o meste kamenných domov a prišiel na toto miesto zo San Cristobel de las Casas v roku 1773, čo podnietilo neskoršiu výpravu vedenú kapitánom José Antoniom del Rio v roku 1784. Del Rio bol nasledovaný ďalšími hľadačmi pokladov. V roku 1839 bola expedícia vedená dvomi Angličanmi, Patrikom Walkerom a Johnom Caddym. Američan John Lloyd Stevens a Angličan Frederik Catherwood ich nasledovali v roku 1840, miesto preskúmali a urobili fotografie a nákresy a roku 1851 dorazila výprava francúzskej vlády, ktorú viedol Désiré Charnay.

Až v roku 1952 však mexický archeológ Alberto Ruz objavil skrytú hrobku vládca Pacala, kráľa-kňaza a vodcu Mayov z doby okolo roku 750 po Kristovi, ktorá bola skrytá vo vnútri Chrámu nápisov.

Rozlúštenie pokladu Mayov

Ruz si povšimol štyroch párov okrúhlych otvorov v jednej z podlažných dlaždíc chrámu na vrcholku pyramídy. Keď vyškriabal maltovú výplň, podarilo sa mu vyzdvihnúť dlaždicu z podlahy a odhaliť vápencový schod pokrytý sutinou. Potom, čo odmietol zásyp, objavil sa ďalší a ďalší.

Po 26 schodoch dospel k podeste, ktorá odbočovala vpravo k ďalšej skupine zasypaných schodov. O dvadsaťdva schodov ďalej, tri roky po započatí prác, sa stretol s masívnou vápencovou stenou a kamennou schránkou obsahujúcou jedenásť nefritových korálok, tri ulity zafarbené na červeno, tri hlinené taniere a jednu perlu v lastúre naplnenej rumelkou, práškovou formou tekutej ortuti.

Keď archeológovia strhli stenu, ocitli sa v malej štvorcovej komore. Ich poblikávajúce baterky v tme rozoznali kosti jednej ženy a päť mužských kostier.

Vľavo sa nachádzala trojuholníková kamenná doska blokujúca vstup do hrobky. Ruz odsunul kameň. Hrobka bola prvýkrát po 1250 rokoch otvorená. Stretol sa s ozdobne opracovaným veľkým kusom vápenca, ktorý meral 3,65 metra (12 stôp) na dĺžku, 2,13 metra (7 stôp) na šírku a takmer 30 cm (1 stopu) na výšku a vážil asi 5 ton. Dva rohy dosky prekvapivo chýbali.

Dňa 15. júna Ruz zostúpil po posledných štyroch schodoch do hrobky a vstúpil do komory. Na podlahe spočívali dve kamenné hlavy, z ktorých jedna mala „vysoký“ účes, zobrazujúci človeka v hrobke.

Strop krypty bol podopieraný piatimi kamennými nosníkmi a steny zdobilo deväť Pánov noci ako v procesii.

S páčidlami a tyčami nadvihli opracovanú dosku a odhalili sarkofág pod ňou. Jeho základni chýbal jeden roh a bola na mieste upevnená štyrmi kamennými zátkami. Keď zdvihli veko sarkofágu, ležali pred nimi kosti vládca Pacala, ktorý zomrel roku 750 po Kristovi, v dobe vrcholu Mayskej civilizácie.

Jeho rozpadajúca sa tvár bola pokrytá úlomkami nefritovej mozaikovej masky. V každej dlani držal nefritový korálok a jeden bol aj v jeho ústach. Mal štyri nefritové prstene na ľavej ruke a ďalšie štyri na pravej a na krku mu spočíval trojradový nefritový náhrdelník. Po jeho boku ležala malá nefritová figurka bieleho muža s bradou, považovaného za Quetzalcoatla (vyslovuj „kécalcoatl“), opereného hada, najuctievanejšieho boha mayského panteónu. Perá predstavovali dušu vznášajúcu sa k nebesiam, zatiaľ čo had stelesňoval fyzické telo na zemi a znovuzrodenie a prevtelenie, vždy keď zvliekne kožu.

Vykladaná lebka, uchovávaná dnes v Britskom múzeu, naznačuje, že trojuholníkové dvere v skutočnosti symbolizujú omnoho viac než poklad ležiaci pred Ruzom; len málo si všímal, že to mala byť cesta do mysle.

Čo mala znamenať tá hra Mayov v chráme? Bola to hra čísiel? Bolo snád' 69 schodov na vonkajšej časti pyramídy jednoducho anagramom pre 96 znakov nájdených na tabuľke na päte schodiska do paláca (predstavujúcich 96 mikro cyklov slnečného cyklu). Bolo snád' 620 nápisov v chráme rovnako tak anagramom pre 260 dňový mayský astrologický kalendár? Odkazovali snád' obe tieto čísla spoločne na 360, základné číslo mayského kalendárneho systému ($620-260=360$). Utajovali snád' čísla v pokladoch skryté posolstvo?

Nefritový náhrdelník

V náhrdelníku sú 3 skupiny po 13 korálok ($6+7$), ($6+7$), ($6+7$), ktoré spolu dávajú tri ďalšie chýbajúce šestky a takisto sedmičky ($7, 7, 7$). Prostredná rada obsahuje ďalších sedem.

Prostredná rada tiež obsahuje šnúru 15 korálok ($7+8$), ktoré nielenže dávajú ďalšiu chýbajúcu sedmičku, ale prinášajú i osmičku. Spodná rada obsahuje 5 pozdĺžnych korálok a 4 skupiny po 3 guľatých korálkach, ktoré pri použití mayského systému počítania s čiarami a bodkami (kde čiara predstavuje číslo 5 a bodka číslo 1) dávajú 8, 8, 8, 8.

Vnútri pyramídy bolo 9 úrovní a 2 schodiská mali 9 stupňov, 9 na vrchu a 9 dole. Na stenách hrobky je zobrazený sprievod 9 pánov a veko s reliéfom nieslo 9 „kódov“ pozdĺž každej svojej dlhej strany ($9, 9$).

Súčasťou náhrdelníku boli tiež tri pozdĺžne, dosiaľ nezapočítané korálky ($1, 1, 1$). Jedna z kostier v predsieni bola ženského pohlavia a nezabudnime na jednu perlu v lastúre, nájdenú v schránke na úpätí schodiska.

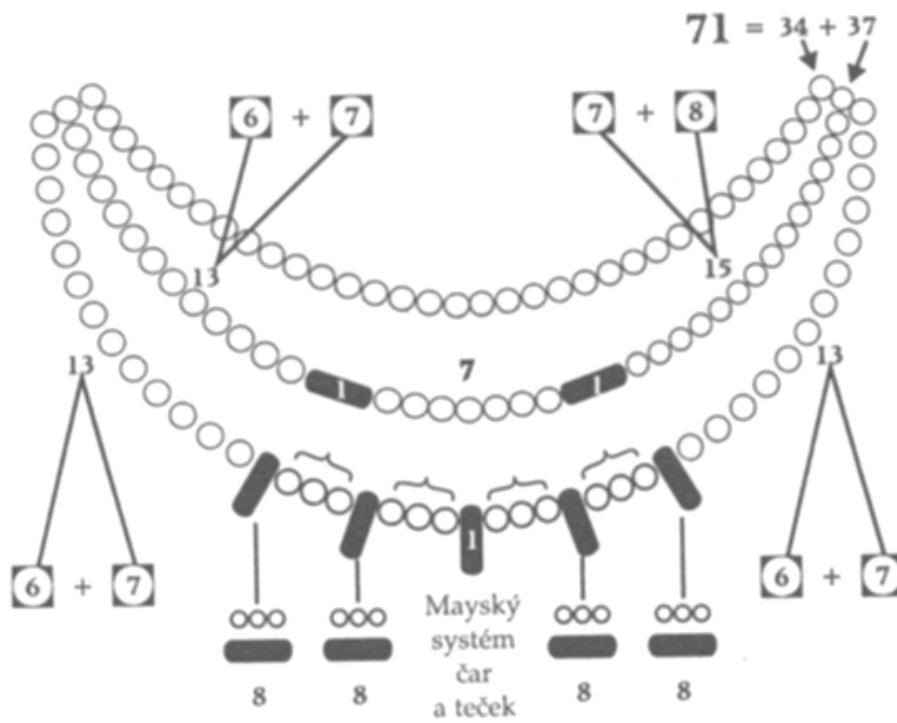
Prvá úroveň vnútorného schodiska mala 26 schodov a druhá 22, so 4 ďalšími vo vnútri hrobky samotnej ($22+4=26$), obe predstavujú prevratnú periódu magnetického poľa Slnka 26 dní.

Prostredný rad náhrdelníku obsahuje 37 korálok, periódu prevratu polárneho magnetického poľa Slnka (37 dní).

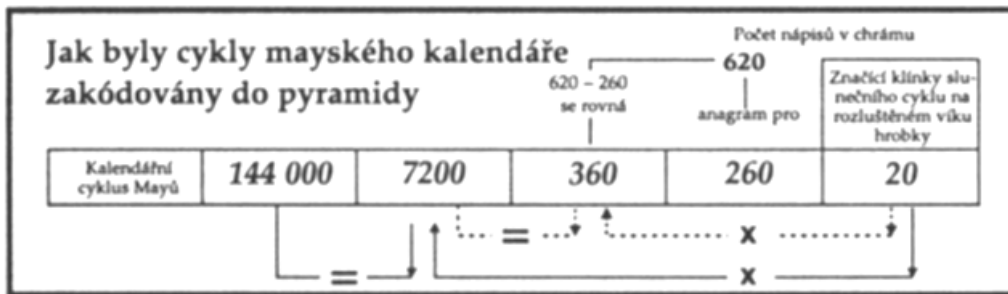
Tajemství náhrdelníku
šestky, sedmičky, osmičky

Obr. 3 Nefritový náhrdelník z hrobky vládcu Pacala.

Obr. 4 Numerická analýza korálok odhaluje skrytá astronomická poselství.

Rozluštění klíčů v pyramidě a Chrámu nápisů	1	1	1	1	1
	perla v ulitě	ženský pohřeb v předsíní	dlouhý korálek v náhrdelníku	dlouhý korálek v náhrdelníku	dlouhý korálek v náhrdelníku
	2	2	2	2	2
	díry v podlažní desce	díry v podlažní desce	díry v podlažní desce	díry v podlažní desce	sádrové hlavy na podlaze hrobky
	3	3	3	3	3
	hliněné talíře v kamenné schránce	červené ulity v kamenné schránce	-stranné dveře do hrobky	nefritové korálky (1 v každé ruce a 1 v ústech)	-řady nefritový náhrdelník
	4	4	4	4	4
	schody do hrobky	nefritové prsteny na levé ruce	nefritové prsteny na pravé ruce	sady děr v podlažní desce	cylindrické zátky v sarkofágu
	5	5	5	5	5
	podest na schodišti pyramidy	chrámových vchodů	mužských koster	stropních trámů	stran sarkofágu
6	6	chybí	chybí	chybí	
chrámových pilířů	stran k hrobovému víku	6	6	6	
chybí	7	7 = 13	7 = 13	7 = 13	
7	korálků náhrdelníku	korálků náhrdelníku	korálků náhrdelníku	korálků náhrdelníku	
+	8	8	8	8	
8 = 15	korálků čárka-tečky	korálků čárka-tečky	korálků čárka-tečky	korálků čárka-tečky	
korálků náhrdelníku	•••	•••	•••	•••	
9	9	9	9	9 / 9*	
dolních schodů pyramidy	úrovni pyramidy	horních schodů pyramidy	pánů vyobrazených na stěnách hrobky	kódů na levé/pravé straně desky	
Rozluštění ve vztahu ke kalendářním cyklům užívaným Mayi	$9 \times 144\,000 + 9 \times 7200 + 9 \times 360 + 9 \times 260 + 9 \times 20 = 1\,366\,560 \text{ dní}$				

Devětkrát každý z mayských cyklů dává periodu sluneční zkázy 1 366 560 dní. V řadě devítek je 9* navíc, což je závěrečný klíč ke slunečnímu číslu:

Obr. 5

$$1+3+6+6+5+6+0 = 27; \quad 2+7 = 9^*$$

Pomocou svojho anachronického početného systému pre meranie časových období – baktun (144 000 dní), katun (7 200 dní), tun (360 dní), uinal (20 dní) a kin (1 deň) – a zaistením množstva numerických klíčů vo vnútri Chrámu nápisov Mayovia do svojej architektúry za použitia mnohých čísel zakódovali tajomstvo Slnecnej vedy. Zaznamenáním týchto čísel vyjde najavo, čo sa snažili rozpovedať: v tabuľke je omnoho viac deviatok než iných čísel, čo nie je

prekvapujúce, pretože Mayovia obdivovali číslo 9. Ak vezmeme deväťkrát každý z kalendárnych cyklov, dostaneme 1 366 560 dní. Zanechali súčasnému človeku skryté posolstvo zakódované do svojich klenotov a architektúry, ktoré, pokiaľ sa vyjavia, prezrádzajú dĺžku trvania magnetických prevratov Slnka. Tie ovplyvňujú Zem a spôsobujú obdobia neplodnosti a inde katastrofickú skazu. Predpovedali svoj vlastný zánik na 1 366 560 dní potom, čo vznikol ich kalendár v roku 3113 p. n. l. a pritom nás varovali pred tým, čo znovu príde v roku Katun Ahau 13, teda roku 2012 po Kristovi. To je potvrdené knihou Chilama Balama z Chumayel (str. 134):

Nedostupný je chlieb Katun v 13 AHAU (hlad). Slnko sa zatieni. Dvojaké je účtovanie Katun: muži bez potomkov, vodcovia bez následníkov (neplodnosť). Po päť dní bude slnko zatienené (zmena pólu), potom bude znova vidieť. Toto je účtovanie Katun 13 Ahau.

Poznámka: Mayské číslo 1 366 560 sa nepatrne líši od mojej vlastnej verzie vypočítanej na počítači, teda 1 366 040 dní. To je spôsobené tým, že pre sledovanie cyklu používali pozorovania planéty Venuše (2340 otočení Venušinho intervalu pri pozorovaní zo Zeme dáva 1 366 560 dní). Pomocou náhrdelníku nám hovoria, že 71 (počet korálok v prvých dvoch radoch náhrdelníku sčítaných dokopy) vynásobené 11 (počet korálok nájdených v kamennej schránke na päte schodiska) je v istom zmysle významné; počítačový výpočet slnečného cyklu vychádza $71 \times 11 \times 87,4545 = 68\,302$ dní. Dvadsať týchto cyklov dáva skutočnú hodnotu slnečného cyklu, teda 1 366 040 dní. (Po 20 zmenách obráti „neutrálny warp“ slnko jeho magnetický smer. Ako stručne dokážeme, rovnaké posolstvá a rovnaká Veda sú zakódované do pokladu Tutanchamona.

Použitím svojich znalostí o Slnku som rozlúštil početný systém Mayov a súčasne i architektonické kódy tých istých informácií zanechaných pred 1250 rokmi v pyramíde v Palenque.

Teraz obrátim pozornosť k vyobrazeniam na náhrobnej doske.

- pokračovanie -

(krátené)

Po viac než 75 rokoch od doby, kedy bola otvorená Tutanchamonova hrobka, sa „odborníci“ bez úspechu pokúšajú objasniť odkaz enigmatického faraóna. Maurice Cotterell – človek, ktorý rozlúštil kód mayských rytín – teraz vrhol nové svetlo na mystériá starovekého Egypta. Ako sa mu to podarilo? Našiel kľúč vo vnútri chrámu v Mexiku. Za jeho použitia mohol rozlúštiť poklady z hrobky kráľa-dieťa a vysvetliť pravý zmysel posvätných tajomstiev pochovaných pred viac než 3000 rokmi na brehoch Nílu.

Jeho objavy sú rovnako významné a vzrušujúce:

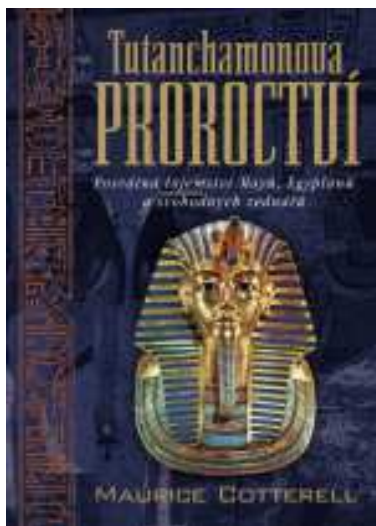
Achnaton nemohol byť Tutanchamonovým otcom; Tutanchamonova komora nemohla byť vykradnutá: zmätok v predsieni bol len súčasťou hádanky; Vodcovia Mayov – vládca Pacal, a Egypt'anov – Tutanchamon, boli jeden a ten istý; Kniha zjavení v Biblii a odhalené poklady Tutanchamona a vládcu Pacala rozprávajú rovnaký príbeh...

Tajné vedenie je dnes stále známe a kvitne ukryté v posvätnnej geometrii. Maurice Cotterell prvýkrát odhaľuje zásadné dôvody utajenia – dôvody, ktoré ovplyvňujú budúcnosť všetkých a každého jednotlivca.

S využitím svojich znalostí o mayských kódoch obrátil technik a vedec Maurice Cotterell svoju pozornosť k Egyptu, aby preskúmal život, dobu a hrobku Tutanchamona. V stopách Howarda Cartera rozlomil kódy pokladov, ktoré po viac ako 3000 rokov skrývali tajomstvá kráľa-dieťa.

Vynikajúce rozlúštenie neobyčajných tajomstiev. Maurice Cotterell zásadne prispel k odhaleniu skrytého tajomstva ľudstva.

- - -

Zdroj: Tutanchamonova proroctví; Posvátná tajemství Mayů, Egypt'anů a svobodných zednářů, Maurice Cotterell, Vydalo nakladatel'stvo BB/art s.r.o., 2004

Pôvodný preklad z angličtiny: Marie Vaštová

Z češtiny preložil: Ptah